

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 " 10 "
1/2 " 5 "

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot p. Sorlikem in Gradiscanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštinih zvez“.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici šte. 7 I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolnjenih naročnin se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah če tiskano 1-krat 6 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje drke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 80 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavric.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Zoper novi davek na vino.

Novi davek na vino! Umevno, da je zavladalo ogorčenje med vinogradniki, ko so slišali vest, da jih mislijo na Dunaju osrečiti z novim davkom na vino. Vinogradniki v naši deželi so sicer do dna srca ozlovoljeni radi tega, toda navajeni so udarcev že tako, da ne dajejo glasno duška svoji nevolji, ampak nekako resignirano molčijo, češ, vsaj vse skupaj tako ali tako nič ne pomaga. Včasih je res tako, da je vsejedno, če se človek oglasi ali ne — toda napovedani novi davek sega tako globoko v gospodarstvo našega ljudstva po vinogradnih krajih, da je umestno le to: vsi vinogradniki se morajo dvigniti kot en mož zoper novi davek, ki obeta biti zadnja uš, ki popolnoma ugonobi našega vinogradnika.

Finančni minister pravi: Sedanje obdačenje vina na podlagi zakona od 1829 l. je nepravilno, ker se obdača le ono vino, ki prihaja v malih množinah, t. j. manj nego 56 litrov v promet. Po novem zakonu se naj obdači vsaka množina, ki jo je vinogradnik prodal iz svoje kleti, torej tudi tisto v množinah nad 56 l, ki je bilo doslej davka prosto. Novi davek bi iznašal 4 K od hl ter bi ga pobirali finančni organi. Na ta način misli naš finančni minister izvleči iz vinogradnikov na leto nad 7 milijonov kron. Istotako bi se uvedel nov davek na vino v steklenicah, in sicer pri penečih vinih, če je vrednost vina v steklenici do 5 K = 1 K na steklenico od 5—10 K = 2 K in nad 10 K pa 5 K na steklenico. Pri pokuhanih vinih v steklenicah pride, če vrednost steklenice ne preseže 1 K = 5 stot., od 1—2 K = 10 stot. itd. od 5 stot. do 5 K za steklenico. Davek na vina v steklenicah bi dal državi letnih 2 in pol milijona kron. Skupno bi dobila torej država od davka na vino letnih 9 in pol milijonov kron več nego dosedaj, in to seveda največ iz žepov avstrijskih vinogradnikov. — Tako po ministrovih besedah. Novi davek se pobira potom finančnih organov, čim je vinogradnik prodal svoje vino kupcu, torej ko se »polni«, t. j. ko je prišel kupec s sodi in se vino nameri vanje. Dosedaj ni imel vinogradnik, ki je

prodal svoje vino na debelo, nikakega opravila s finančnimi uslužbenci, ampak edinole s kupcem. V tem torej bo po novem zakonu drugače in kmet-vinogradnik, ki ima tako nerad opravila s financo, bo odslej imel večkrat v letu to čast, da mu pridejo v goste njeni organi. Saj ne bo mogel iz svoje kleti prodati niti 1 hl vina, ne da bi o tem obvestil financo. Po mnenju g. ministra bi ta novi davek na vino moral plačati seveda kupec, oziroma konsument; v resnici pa bo ga moral plačati vinogradnik-producent, ker mu bo kupec dajal za vino toliko manje. Škodo bo imel na vsak način vinogradnik. — Kmet mora plačati za vinograd itak že dovolj visok zemljiški davek; zdaj pa pride še davek na vino; plačujenaj torej za vino dvojni davek. Ta davek bi naravno zvišal cene vinu in s tem bi se zmanjšal tudi konsum istega. Kaj pa naj počnejo ubogi vinogradniki, ko ne bi mogli spraviti svojega pridelka v denar? In slednjič bi trpela vsa vinska kupčija zbog tega davka, ki je kaj primeren, da povzdigne konsum piva na veliko škodo vinogradnikov kakor tudi gostilničarjev in trgovcev z vinom, ker cenejše pivo dela uspešno konkurenco vinu.

Gledé na vse to se pač moramo kar najenergičneje upreti novemu davku.

Županstva in gospodarska društva v prizadetih vinorodnih krajih naj se v prvih sejah posvetujejo o novem davku pa sklepajo približno take-le peticije na naslov poslanske zbornice na Dunaju:

Visoka državna zbornica!

V državni seji z dne 26. oktobra t. l. je Njega Prezvzišenost fin. min. Bilinski naznanil, da namerava v svrhu delnega pokritja državnega primanjkljaja državni zbornici predložiti načrt novega splošnega vinskega davka, ter je tudi že omenil najvažnejše določbe. Istotako je sekcijski šef Dr. Bernadzik v seji vinorejskega odseka z dne 9. novembra t. l. kot zastopnik finančnega ministra naznanil v dopolnilo k poročilu finančnega ministra načrt, kako se misli ta davek pobirati po kontroli fin. straže pri prevoznini. Veliko nevoljo pri

naših vinogradnikih je vzbudilo to, da se namerava odslej splošni vinski davek uvesti in drugič, da pridemo pod kontrolo finančne straže.

Proti temu nameravanemu zakonskemu predlogu si usojamo najodločnejše protestirati.

Razlogi:

1.) Nameravani zakon za splošno obdačenje vina bi imel za neizogibno posledico znižanje vinskih cen.

2.) Vinski kupci bi vselej in povsod gledali, da se plača ta splošni davek iz žepov vinogradnikov.

3.) Vinogradniki trpimo že par let na nadprodukciji in so cene vinu znatno padle.

4.) Težko občutimo zle posledice za naše kmetijstvo, posebno vinogradništvo iz kvarljive ogrske nagodbe, ki vrhu vsega dovoljuje Ogrski velike koncesije našemu vinarstvu v kvar.

5.) Obdelovanje je od leta do leta dražje in boriti se imamo z vedno večjim številom škodljivcev. Elementarne nezgode nam včasih namah uničijo ves pridelek.

6.) Trtna uš nam je naše stare vinograde uničila in poseči smo morali po obnovitvi vinogradov z ameriško trto, za kar je bilo treba mnogo denarja. Vsled tega so naša posestva visoko obremenjena.

7.) Visoka c. kr. vlada nam je po vinski krizi, ki jo je povzročila trtna uš, obljubljala brezobrestna posojila, ali s temi smo se okoristili le malo.

Namesto pa da bi nas revne vinogradnike v tem trenutku najhujše krize vlada podpirala, pa nas namerava še huje potlačiti k tlom.

Naš klic je: splošni vinski davek je za nas gospodarsko slabe vinogradnike skrajno škodljiv in ako se noče našega avstrijskega vinarstva popolnoma ugonobiti, ne sme postati ne ta ne temu sličen vladin predlog zakon.

Predlog:

Z ozirom na zgoraj navedena žalostna, a resnična dejstva skleni visoka državna zbornica, da se vladni predlog glede splošnega vinskega davka odkloni, ter da se sploh odkloni vsak predlog, ki bi

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopis naj se pošilja le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošljejo le upravnistvu.

„PRIMORJE“ izhaja neodvisno od „SOČE“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 vin. ali gld. 1'60. „SOČA“ in „PRIMORJE“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in tobakarnah: J. Afrič, Gladiška ul.; V. Baumgartner, Koron 2; Mat. Belinger, Tržaška cesta 1; Marija Bregant, Ponte Nuovo 9; Hen. Jellersitz, Nunska ul. 3. I. Hovaški, na Goriškem; Peter Krebelj, Kapucinska ul. 1; Tereza Leban, tek. Jos. Verdi 11; Ana Ploško, Pokopal. ulica; Iv. Presel, Stolni trg 2; Jos. Primožič, Mirenska, cesta; Iv. Sargagna, Gosposka ul.; Jos. Schwarz, Solaka ul.; Južni kolodvor; Državni kolodvor. — V Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

pretil postati krivičen ali nevarne. veliki množini najrevnejših naših deželanov vinogradnikov.

Županstvo občine

Pripominjamo, da je na Štajerskem med slovenskimi vinogradniki jako živahno gibanje zoper nameravani davek na vino. Tako bodi tudi v naši deželi!

Gledé odpošiljanja sklenjenih protestov je najbolje, če se jih pošlje kar naravnost našemu državnemu poslancu Al. Štreklju na Dunaju.

DOPISI.

Iz ajdouskega okraja.

Iz Sv. Križa. — Karol Črnigoj, po milosti župnikovi orgljavec, sicer pa knjigovez in s pomočjo tudi podpisanega obč. tajnika urar na Cesti, se je drznil v dopisu v »Gorici« št. 94. podpisati — obregnivši se ob obč. tajnika svetokriškega radi letne plače 800 K, očitavši mu »lastno nesposobnost«.

Doslej sem živel v zmoti nele jaz, ampak z menoj tudi mnogi uradniki na raznih državnih in avtonomnih uradih, razni župani naše in drugih občin, ki so šteli mojo malenkost med boljše, če ne najboljšo obč. tajnike v deželi. Zdaj šele se je zglasila kompetentna kapaciteta: Karl Črnigoj s Ceste, — ter mi očita nezmožnost — meni v sramoto, a ne v čast vsem onim, ki mi niso nikdar in nikoli tega očitali, ampak narobe.

Ako se cede sline Karlu Črnigoju tudi po plači svetokriškega tajnika, zamore jo dobiti in sicer takoj, ko sprejme naše obč. starešinstvo, katerega člen je tudi on, njegov predlog, da se razpiše služba ter se na moje mesto imenuje njega.

Kmalu se bliža doba 30 let, odkar se ukvarjam z obč. tajništvom in sicer pod več odličnimi župani; nič ne de, ako bi zapustil priljubljeno svoje opravilo kot nesposobnej; želim in privoščim naši občini boljšega sposobneža v osebi Karla Črnigoja, ali kogar koli.

Pozivljam ga, da pri prvi starešinstveni seji utemelji svojo trditev, potem se umaknem od dela, v katerem

Simon Gregorčič:

Kitica.

Mladenka, za kosci otavo troseč, povila si v nedra je šopek duhteč.

Ko v mraku popeva po brvi domov, omahne ji kita v vrtenje valov.

A zorni mladenki nikakor ni žal, da kito deroči je potok odgnal.

Na brvi postane, gledaje v vodo, in kiti naropa, ki plava pod njo:

»Le plavaj, le plavaj po vrhu vodé, naj sreča pripelje te v prave roké:

Tam doli pri malhu je dragi doma, kedo te je pletel, gotovo spozna,

prinagne k valovom se mladi junak, otme iz potoka, pripne te za trak

in s kito mi drevi priuka na vas, tisoč pozdravil mi zapoje na glas.

(Konec pride).

Darija.

Češki napisal Julius Zeyer.

(Dalje.)

»Tako globoko si torej padla!« je rjul Ilija. »Med prostitutkami sediš, sama prostitutka!« Dvignil je roko, kakor da jo hoče udariti. Darija je kriknila še glasneje kakor on, tudi ona je bila besna, blazna.

»Ah, končno torej,« je kriknila vrisaje, »končno me torej žališ z besedo, polno sovraštva, in ne samo s prezirljivim posmehom! Končno! Groziš mi? O, bij me, bij! Ali vidiš, da ni mogoče pasti še nižje? Dati se rečiti od moža, ki sem ga zaničevala, to je bilo malo! Prehajati iz rok enega ljubčka v roke drugega — kaj na tem! Biti robkinja divjakova, to še ni bil vrhunec sramote! Zdaj sem sedla med prostitutke. Pred trenutkom sta šla mimo dva pijanca, eden me je sunil z nogo, in drugi mi je pljunil v obraz! Ali si zadovoljen s tem, do česar sta me privedla tvoj ponosni posmeh in tvoje neizmerno preziranje?«

»Darija, nesrečnica, kaj govoriš?«

je viknil Ilija, in mraz mu je pretresel dušo. »Da sem te jaz privedel na dno bede?« Bil je naenkrat trezen.

»Da ti!« je kriknila in njen blazni potled je metal iskre in plamene. »Jaz te ljubim! Jaz te ljubim! Ko si me zaničeval, sem hotela tvoje zaničevanje zaslužiti v polni meri! Ker nisem mogla biti srečna, sem hotela biti neskončno bedna; ker nisem smela niti sanjati o tem, da bi dosegla tvojo ljubezen, sem hrepenela po vdarcu, po klofuti, zadani od tvoje roke. Kako topi so ljudje, da ne pojmiyo razkošja muk, da ne vidijo, kako sladko je, trgati z nohti svojo lastno krvavečo rano!«

»In nisi uganila, da te ljubim, da te ljubim, da te ljubim?« je kričal Ilija v novi besnoti. »Obsipala si me s svojimi dobrotami in mi skrivala svojo ljubezen! Hotela si biti ponižna kakor svetnica in bila si ponosna kakor vrag! Hotela si biti zvita in bila si topa, topa kakor kamen! Ne uganiti, da umrjem v ljubezni do tebe!«

Darija ga je gledala, dvignila roko k čelu, hotela krikniti, toda glas jej je odpoval. Opetekala se je in padla kakor mrtva na tlak. Ilija jo je dvignil in nesel v svoj voz. Držal jo je tako tesno, tako

sem osivel. Nekoliko počitka sem pač zaslužil, če tudi bi ga užival vsled lastne »nesposobnosti«, sicer pa: le čevlje sodi naj klopitar!

Za druge napade dobi odgovor od dotičnih dopisnikov, ker nisem pooblaščen, odgovarjati v njih imenu.

Peter Medvešček,
svetokriški obč. tajnik.

V svetokriškem kapucinskem samostanu leži mrtvouden pater č. g. Gelazij Kobal, naš rojak iz Vrhpolja pri Vipavi, ki je bil priljubljen povsod, kjer je bil — posebno pa v naši občini, kjer živi že veliko let.

Kako pa skrbi za mrtvoudnega pater »krščanska poštenost«, katero oznanja novopečeni kapucinček? Samega puščajo onemoglega, mrtvoudnega starčka; razbit zvonec mu da jo za postreznika in tolažnika. Ker mu udje ne služijo, ne more prijeti za zvonec, da bi priklical koga, da bi ga premaknil, ali mu dal kapljico vode; zvonec pade na tla, a revež, ki bi rad sam si pomagal, ker ni žive duše k njemu, pade s postelje na tla, kjer ga najdejo, ko slučajno pride kdo k njemu. Na daleč okoli so slišali ljudje na poti in polju, ko je drugič bolnik klical z zvonce, le »krščanska poštenost« v samostanu ni slišala, ker se kje zabava — morda celo v prepolni kleti. Pa še uče o krščanskih telesnih in dušnih delih usmiljenja. To niso usmiljeni samaritani, ampak farizejski — svetopisemski duhovni in levitje. — Oj, Bonaventura, mi, po vas toli obrekovani »liberalci«, smo pač boljši ljudje. Medice, cura te ipsum! pravi latinski izrek, a po slovenski bi rekeli: pometaj vsak pred svojim pragom! Na zdar!

Iz županije Sv. Križa. (Odgovor na »poslano« p. Bonaventura v »Gorici« št. 91.) Mladi kapucin je imel, kakor znano, na zahvalno nedeljo v Sv. Križu in sicer v župni cerkvi med slovesno mašo mesto prekomodnega župnika pridigo in sicer, kakor sam prizna v svojem poslanem, kako se ne smemo zahvaljevati za prejete darove. Ta je vendar resnična izjava. Res, tako se ne smemo zahvaljevati, ker to ni zahvala, ampak pridiga kapucina je bila sramotilen napad na občinstvo — na staro in mlado, celo na nedolžne otročiče. Da, tako se ne zahvaljuje niti cigan ne! Vsi poštene in dobri ljudje, katerih je bila skoro polna cerkev, so bili tega imenja, da tako se ne smemo zahvaljevati za prejete darove, ampak obsojajo zaslepljenega pridigarja, ki je neupravičeno udrihal po ljudeh, ki imajo večjo poštenost, udanost in svoj evangelij, ki je boljši, nego kapucinov. Kakor čujemo, celo naš župnik, ki je bil najel kapucina za pridigo, se ni strinjal s tako pridigo, ki je bila za kak hlev, ali kako beznico, a ne za hišo božjo, katero je spremenil zaslepljeni pridigar v jama razbojnikov. Radovedni smo, kdaj ga župnik zopet najame za enako pridigo. Tak pobič, kakršen je Malaventura, je tako nesramen, da se celo podpiše na svoje obrekovanje, ko pita nas poštene ljudi z zaslepljenimi liberalci. Ako imate kaj moštvu v sebi, mladi petelin, pošljite v svet zopet kako poslano, pa imenujte one liberalce, da jih bode svet poznal. Katera in kakšna je »krščanska poštenost«, naj nam pove možicelj; morda je ona, na katere

podlagi je napadal po naših pojmihi res poštene ljudi.

Človek, ki je komaj prišel v našo občino, ki ne pozna naših razmer, še manj pa onih po lepi naši dolini sploh, ni še zadovoljen s škandalom, ki ga je povzročil s svojo nemumno kozlarijo v naši župni cerkvi, ampak še napoveduje, da pride drugič z dokazi. Pozivljamo ga, naj to stori, če ni tudi klepetavi strahopetec poleg napihnjenega zaslepljenca, kakoršnega se je pokazal na prižnici.

Brje, 30. nov. — Dne 28. t. m. smo imeli družbo izletnikov iz narodnega trga Kanala, ki so nam s krasnim petjem in lepimi govori pripravili par lepih ur. Vmes okušali smo tudi vina in bili smo veseli. Naš Anton Pečenko, Lazar pa vstane in začne govoriti o narodnem delavcu gosp. poslancu Gabrščeku ter se vstavi potem pri točki »Dijaška kuhinja« ter napravi sam lep vzgled na krožniku. Živahni naš Kanalec Plahuta, dva Ivančiča, Škarabot in Bajec ter še en Reja smo zložili v ta namen 16/20 K. Potem smo bili še bolj veseli in petje nam je šlo še bolj iz srca! — Živeli posetniki kanalski!

Iz Rihemberga. — Naš kaplan in tudi župnik sta se tudi vrgla v boj za škofa Toneta iz Ljubljane. Zlasti je kaplan kar sikal strupa po naprednjakih, češ, da so oni krivi škofove svinjske brošure. Revež je mislil morda, da je kje med samimi zatelebančji in se je čutil strašno učenega in imenitnega, posebno še, ker ve, da v cerkvi, mu ne bo nihče odgovarjal. Naj pa ne misli tenki Brezavšček, da smo tako izprijeni že, da bi mogli in hoteli uživati njegovo duševno hrano. Le naj pere škofa iz Ljubljane kolikor hoče, saj je potreben, a oprati ga ne bo mogel še kdo imenitnejši od njega. Rečemo pa mu enkrat resno, da naprednjake naj že v miru pusti. Dovolj je tega! Če hoče, ozre naj se malo po svojem hlevu okrog! Pred svojim pragom čisti in vse bo čisto! Nerodnega in neslanega zabavljanja smo pa siti!

V Dolenji Branici priredi šolska mladina Miklavžovo veselico dne 5. dec. 1909. (t. j. v nedeljo) ob 3. uri popoldne po sledečem vspredu: 1.) Domu (petje); 2.) Delujmo za naš narod (govor); 4.) Molitev za slovenski rod (dekl.); 5.) Čevljar (prizor s petjem); 6.) Tiček (dvospév); 7.) Vesela prijatelja (prizor); 8.) Rožica (petje); 9.) Jettejeva prisega (dekl.); 10.) Predici (prizor s petjem); 11.) Sv. Miklavž (prizor). Vstopnina 20 vinarjev.

K obilni vdeležbi vabi vljudo

Šolsko vodstvo.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Za božičnico obeh podružnic družbe »sv. Cirila in Metoda« so darovali: g. Dr. Ernest Dereani K 20, g. Ivanka Gabrščekova K 20, gd. Lavoslava Koršičeva K 5. Hvala lepa! V imenu revne dece želimo, da bi se oglasilo obilo posnemovalcev!

Imovitejši Slovenci, pristop k obrambnemu skladu družbe sv. C. in M. bodi vam sveta dolžnost!

Domače vesti.

Popravek k »izjavi«. — V »izjavi« v torek se nam je urinila neljuba pomota. V prvem stavku se ima glasiti, da smo poročali, »da je volil gospod Karol Toroš tudi za svojega umrlega brata Franca v Krmilu«, ne pa da je volil Franc Toroš za Franca. Iz nadaljnjih stavkov je itak razvidno, da se tiče preključna izjava g. Karola Toroša, ali radi točnosti popravljamo tem potom ono pomoto.

Koncerta »Pevskega in glasb. društ. v Gorici«. — Pesen na morju. — Skladba se pričinja v jasnem c-duru. Glasovi nastopajo krepko, kakor bi zadonele fanfare, s klicem: halo! halo! ki prevladuje v prvem in zadnjem delu skladbe. Plavci se pripravljajo na odhod. Ladja se stoji. Nafo (drugi del meno alegro) se poslavljajo od pristana in ladja se začne gibati, kar imenitno imitirajo basovi glasovi med lirčnimi petjem tenorov. Navdušenje, ki obvladuje plavce, ko čutijo, da vdihujejo prostejši in milejši zrak nego tedaj, ko so bili na zemlji, jim izvije busede: »Hej, vina sem in naj zazveni petje!« Srednji odstavek slika v pestrih barvah neizmerno lepoto te morske plavbe in izraža veselje plavcev nad njo. Morje vpliva pač prijetno na razpoloženje teh, ki se vozijo po njem. V naslednjem piu lento izgine zemlja izpred njihovih oči. Nad njimi je le nebo, pod njimi pa drugi obok, brezmejno morje. Tu zazveni pesen šele polno! Črez nekaj časa se prikaže nenadoma njihovim očem srčkan otok, ki ga pozdravljajo z navdušenjem. V hitrem tempu in z radostnim halo! konča pesen.

Vspored koncertov, ki jih priredi »Pevsko in glasbeno društvo« (podružnica Gl. Matice v Ljubljani) v dvorani »Trgovskega doma«.

V soboto, dne 4. decembra: 1) Ant. Foerster: »Katica«, mešan zbor; 2) J. Raff: Suita a) Praeludium; b) Aria, c) Motto perpetuo, Fr. Ondriček; 3) I. Brahms: Scherzo es-moll, op. 4., Jos. Famera; 4) a) A. Dvorák: Humoreska, b) F. Laub: Poloneza, Fr. Ondriček; 5) J. Michl: Sokratova smrt, balada za moški zbor; 6) F. Ondriček: Rhapsodija.

V nedeljo, dne 5. decembra: 1) B. Smetana: Pisen na mori, moški zbor; 2) Ant. Dvorák: Koncert a-moll op. 53. a) Allegro ma non troppo, b) Adagio ma non troppo, c) Allegro giocoso ma non troppo, Fr. Ondriček; 3) F. Liszt: Mefisto-Valse, Jos. Famera; 4) I. S. Bach: Ciaconna, Fr. Ondriček; 5) St. Pirnat: Žalost, mešan zbor; 6) N. Paganini: Rajčarovnic, Fr. Ondriček.

Trgovsko in obrtno zbornico bo morala vlada — razpustiti zastran velikanske voline sleparije ob znanih volitvah meseca januarja. S tem bosta morala biti razveljavljena tudi mandata dr. Pettarina in Venutija. — Tako poroča »Eco«, ki pravi, da je le k sodnji v Gradisce povabljenih na stotine prič. — »Eco« ve le nekaj, a ne vsega. Vse ostalo vemo — mi, ker ovadba na državno pravdnishvo je šla iz našega uredništva. — Kazenska preiskava je v objektivnem oziru popolnoma potrdila naše dolžitve v ovadbi. Zdaj gre le zato: kdo so krivci. Zato preiskava po vsej Furlaniji. Svet bo str-

mel, ko pridemo s to bombo na dan. Ali pridemo!

Slovenska duhovščina je bila baje pozvana na tajno glasovanje: ali naj se slovenski klerikalni poslanci zvežejo v deželnem zboru s Pajerjem in laškimi liberalci — ali s Faiduttijem in laškimi klerikalci. Pravijo, da so skoro vsi glasovali za zvezo s Faiduttijem. Od raznih strani so došle celo prav ostre obsodbe zveze Gregorčič - Pajer, češ, da ta zveza silno škoduje tudi klerikalni stranki sami. — Gregorčič je strašno hud na duhovščino: on se ne more ločiti od Pajerja! — Tako hudo je zvezan z njim, da se noče ločiti od njega niti za ceno — deželnega glavarja t. j. da bi postal glavar Gregorčič in Pajer le podglavar. — O teh rečeh bomo še govorili!

Tolminski okraj se oddahne — glavar Prinzig odhaja iz Tolmina v Trst k namestništvu. Bilanca njegovega 10-letnega delovanja na Tolminskem ni preveč razveseljiva. Star birokrat je Prinzig, brez iniciativ, brez stremljenja za napredkom, kakoršnega je potreben tolminski okraj. Slovenska društva ne bodo jokala za njim, ker jih ni videl rad — morda pa se razbije za njim nepotrebnimi kazino, kateri je on ustanovil v Tolminu. Za njegovega glavarjevanja se čuti posebno bridko šolske dolgove. Vlada neka čudna razsipnost v prekoračenju stroškovnikov pri šolskih poslopih, za visoke nagrade že tako dobro plačanim državnim uradnikom in sol. nadzorniku, v sklicevanju pom. šol. sveta po trikrat tekom jednega meseca itd., tako da ima okraj okoli pol milijona kron šolskega dolga. Imel je srce in ljubezen le za nekatere, drugače pa je pogrešal okraj glavarja, kakoršnega si želi. Prinzig je junak v malenkostih, v osebnostih, zato je bilo toliko nasprotstev in toliko nastopov proti njemu. Tolminski okraj se oddahne — baje je rekel Prinzig sam tako: če je res tako rekel, je govoril prav. Tolminski okraj se oddahne ter želi glavarja, ki bo povsem drugačen kakor je bil Prinzig! — Okrajni glavar bi moral po našem mnenju vršiti svoj posel tako, da bi bil v korist in napredek okrajja ter da bi se prebivalstvo s hvaležnostjo spominjalo takega političnega uradnika, ko odhaja na višje mesto. Prinzigu pa doni od vseh strani velikega tolminskega okrajja v slovo le-to: Hvala Bogu, da gre! — Takega glavarja ne mara več tolminski okraj.

Vodstvo glavarstva v Tolminu prevzame nadkomisar baron Baum, ki je že služboval v Tolminu.

Goriška slov. mladina naznanja, da se v nedeljo dne 5. t. m. radi koncerta Pevskega in glasbenega društva ne bode vršila plesna vaja, zato pa naj vsakdo prihiti v ponedeljek k »Jelenu« na Miklavžev večer, kjer se bomo zabavali in se tudi parkrat zavrteli. Odbor.

Slovensko lovsko društvo v Ljubljani začne s 1. januarjem 1910 izdajati svoje glasilo. Novi list se bo v prvi vrsti bavil z lovom in z vsem, kar je z lovom v kakoršnikoli zvezi. Poglavitni namen lista bo pojasniti in obrazložiti našemu ljudstvu narodno-gospodarsko in vzgojevalno važnost lova. Skušal bo vdomačiti v naši lepi slovenski domovini tak način lova, da bodo lovci po eni strani

VITĚZSLAV HÁLEK:

PISEŇ NA MOŘI.

Haló! haló! haló!

Haló! Již plachty napněte,
stožar utužte lanem!
již kotva z tůně zvednuta
a větrů přizēh pánem!

Haló! haló! haló!

Tak veselé hrá korouhév!
Moře tak jasno, blaho,
nuž, ke kormidlu, k sklenici,
haló! haló! haló!

Jen ještě pohled k přístavu!
Tam vs bohem kynou šátky,
tam čapky letí — nuž adé,
— nechť loučoní čas krátký.

Tam slzu vidím dokona,
jež rosi tváře blaho.

.....
Ej, vina sem, a! zazvni zpěv,
haló! haló! haló!

A nyní počnem vesele:

Jak réva barví břehy,
jah blednou města, vesnice,
jah vždých tu plný nehy!

A jak to moře modravé!
V něm houpem se tak blaho,
to teprv ducha rozpíná,
haló! haló! haló!

Hle zmizel kraj a moře skvost
již bez hrací a mezí,
pod nebem druhá nebes báň,
zem bez pouta a stěží.

Aj, jak to mysl rozhrívá,
tu cítíme, co blaho,
tu píseň teprv z plna zář
haló! haló! haló!

Aj, hle ten ostrov rozmlý!
Jak vynořil se z pěny!
Jakt' mocné rozložení!
Tam kormidlem teď zavesluj!

Haló! haló! haló!

Hle, již nám v ruce tleshají,
zrak znícený tak blaho!
Nuž čapky vzhůru, vítějte!
Haló! Haló! Haló!

VITĚZSLAV HÁLEK!

Pesen na morju.

Halo! Halo! Halo!

Halo! Napnite še jadra,
pritrdite jambor z vrvjo!
že je vzdignjen maček iz globočine
in ugodni vetrovi vladajo.

Halo! Halo! Halo!

Tako veselo plapola zastavica!
Morje je tako jasno in prijetno,
torej (stopimo) hi krmilu in kozareu,
halo! halo! halo!

Še en pogled k pristanišču!
Tam nam mahajo v zadnji pozdrav

z rutami,
Tam letijo kape v zrak. — Torej z Bogom
naj bo čas ločitve kratek.

Slednjič vidim tam solzo,
ki rosi lice blago.

.....
Hej, vina sem, naj zazveni petje,
halo! halo! halo!

In zdaj začnemo vesele:

Kako barva (krasni) trta bregove,
kako se izgublajo (bledijo) mesta in vasi,
Kako je zrak poln miline!

In kako je morje modro!

V njem se ziblujemo tako srečno,
To šele razpenja duh,
halo! halo! halo!

Glej izginita je zemlja in morska krasota
nima ni konca ni meje,
pod nebom je drugi nebeški obok,
svet prost in brez steze!

Ej, kako to navdušuje misel,
Tu čutimo, kaj je blaženost,
Tu šele zveni pesen polno,
halo! halo! halo!

Ej, glej ta srčkan otok!
Kako se je vzdignil iz pene!
Kako se razprostira na široko!
Zaveslaj torej tja s krmilom!

Halo! halo! halo!

Glej, že nam ploskajo z rokami,
Pogled je tako blažen in navdušen!
Torej kape v zrak, kličite v pozdrav
Halo! halo! halo!

vpoštevati umno ravnanje z divjačino t. j., da je ne bodo le lovili ampak tudi gojili, po drugi strani pa, da bodo lovili kakor vevata veselje do narave in čut etike in estetike, brez katere postane lov brutalno, človeka nevredno opravilo.

Rokopise za prvo številko je poslati do 15. t. m. na »Slov. lovsko društvo« v Ljubljani.

Gospod Dragotin Gustinčič, geometer in član akad. dr. slov. agr. »Kras« na Dunaju, je dovršil študije kulturno tehnične stroke dne 25. listopada t. l. in pomnožil pičlo število slovenskih kulturnih inženirjev. Čestitamo!

Se ga pa le boji! Koga? — Hudiča! — Kdo? Neki klerikalni podžupan na Vipavskem! Zakaj pa? To pa mi ni znano! Ko je vstal rano zjutraj nekega dne N., prikaže se mu iz teme črnc. N. vteče nazaj v hišo, misleč, da je prišel zlodej po njega. Še-le pozneje je izvedel, da ta pošast ni bil hudič, pač pa sosedov prešič. Se mu vendar vzbuja vest!... Čas zato bi pa le bil!

Detomor? — Zaprli so služkinjo 21-letno Josipino Tončič iz Novega mesta na Kranjskem, ker je osumljena detomora. Služila je tukaj v neki gostilni.

Povest o klobasicah in finaci. — Moj sosed se je gostil na svoj imendan Sv. Anreja. Ker je lovec, si je privoščil zajca, meni je pa poslal v dar skledo kislega kapusa, ki je letos po niču, ker mu je Mrmolja pozabil določiti ceno kakor vinu in krompirju. — Moja žena je povdarjala, da kisto želje brez klobas ni vredno kuhati. Zaraditega mi je naročila že zjutraj dne Sv. Andreja, naj grem v Gorico k Bulotu v klavnico za svinjino. Dala mi je za 2 kg klobasic po 80 soldov. A tam so mi računali po 92. Ker niso bile še zgotovljene, sem šel ta čas na pol litra brica. Vrnivši se sem že občutil finančno zapreko v žepu, da sem moral vzeti le 1½ kg. Dali so mi boletu, da je dac plačan, na kar hočem jadrati domov. Toda sluga priteče za menoj, da moram nesti podpisat k finančnemu uradu v Gorici in potem v Miren spet k fin. uradu, in nato šele domov, drugače bom kaznovan. — Grem k finaci v Gorici; predno sem našel urad, je zvonilo poldan. Napis na vratih čitam: čakaj do 2. popoldne. Grem ta čas nekaj obedovat, tiščé vedno te preklemane klobasice pod pazduho. Ob 2. se javim pri finaci, da so podpisali. — Nato cefram naravnost v Miren, postavim o-mot klobasic zavitih v papirju, na stran-sko mizo v veži, da zlečem ven »boletu« iz žepa ter jo pomolim pod nos finančnemu organu, da mi je podpisal. Na to se podvizam domov, ko se je že mračilo. Hočem vzeti omot s klobasicami. Pa da bi testrela — sem zaklel! Ni jih bilo več. Vzel jih je kužek finančnega vodje. — Prišel sem domov prazen ponoči, utrujen, moker, brez beliča v žepu in brez klobasic. Žena je upila name, zmetala pomije in polena za mano. Jaz sem pa zdihnil: O Bog mi pomagaj — in sveti Berbuč k takim sitnim opravkom!

Jurij, jej kapus brez klobas!

100 K je izgubil neki vojak-pionir na poti iz ulice Municipio skozi Rašče; po poti proti Soškemu mostu. 100 K je bilo v knjižici za mesarja Fogarja; Knjižico je tudi izgubil. Pošteni najditelj naj odda najdeno ali policiji ali pa poveljništvu pionirskega bataljona na gradu.

Zaljenja veličanstva, je bil obdolžen 47-letni Peter Zbogar z Banjšic. Obsojen pa je bil radi pijanosti na tri tedne težke ječe z jednim trdim ležiščem.

Zaprli so nekega Antona Bregantiča iz Šmartna, ker je na sunu, da je ukradel A. Peršolji 7 bankovcev po 20 K ter nekaj drobiža.

Z izvoščekom se je peljal iz Št. Petra v Gorico neki Andrej Cejan. Izvošček ga dolži, da mu je napravil v kočiji škodo z nožem, in sicer 100 K. Cejana so aretirali.

Ukradeno dvokolo. — V Št. Petru pri Gorici je bilo ukradeno pred pošto v torek ob 9¼ dop. dvokolo, vredno okoli 160 K. Kolo je »Waffenrad« št. 105191. Kdor bi kaj zvedel o tem, je naprošen, da naznani nam ali policiji.

Kdor se zanima za loterijo, naj bere današnji oglas tvrdke Samuel Hechscher senr. Hamburg.

Sokolski vestnik.

Miklavžev večer v Gorici obeča biti tudi letos, sodeč po zanimanju malih in velikih, lep družinski večer. Kakor že zadnjič objavljeno, obišče v nedeljo, 5. t. m., ob 5. uri popoldne Miklavž otroke, a v ponedeljek ob 8. zvečer pa odrastle.

Darila sprejema Miklavžovo spremstvo ob napovedanih dneh od 3 pop. naprej pri delu v salonu.

Sokol v Mirnu bo imel vnedeljo 5. t. m. svoj II. redni občni zbor ob 3h pop. pri g. M. Faganeli. Dnevni red: 1.) po pravilih, 2.) slučajnosti.

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Opustitev vlakov šte. 913 in 916. — Nedeljska in prazniška vlaka št. 913 (odhod iz Trsta c. kr. drž. žel. ob 6 uri zvečer, prihod v Isolo ob 7 uri 34 min. zvečer) in 916 (odhod iz Isole ob 7 uri 49 min. zvečer, prihod v Trst c. kr. drž. žel. — Isola, se s 1. grudnom t. l. do preklica opustita.

Politični pregled.

V državnem zboru včeraj se je nadaljevala razprava nujnih predlogov o manjšinskih šolah. Govoril je Pitacco med drugim proti nemškim šolam pa zopet proti snovanju slovanskih šol v »laških« mestih; od občine tržaške da se ne sme zahtevati slovenske šole v mestu, ker bi tako umetno pospeševala slovanstvo v Trstu. Odgovarjal mu je dr. Rybar ter pobil njegova izvajanja. Lahki so proti nujnosti predlogov, ker iščejo v njih novo nevarnost za-se!

Smrtna obsodba v Črnigori. — Vojna sodnija je izrekla sedaj sodbo nad obdolženci, ki da so hoteli odstraniti vladu in kneza. Izrekla je 4 smrtne obsodbe, ki so že izvršene.

Razne vesti.

Zastareli vojaško-kazenski zakon. — Z afero nadporočnika Hofrichterja, ki je osumljen, da je hotel zastrupiti častnike generalnega štaba s cinkalijem, je stopil tudi vojaško-kazenski zakon v ospredje. Vsi se strinjajo s tem da ni modern in da mu bo prav ta afeta pripravila zasluzeni konec. Kazenski proces pred vojaškim sodiščem se loči od našega procesa v tem, da ni javen, da so združeni preiskovalni sodnik, javni obtožitelj (t. j. državni pravdnik) in en član sodišča v eni osebi, da obtoženec ne pride do konfrontacije prič, da se pri obravnavi edino le preberejo protokoli prvotne preiskave, da obtoženec nima nobenega zagovornika, da je obtoženec navzoč edino le pri prebiranju svoje zaslusbe. Sicer se po kaz. voj. zak. ne sme izvršiti smrtna obsodba, ako obtoženec ne prizna sam zločina in ako mu ni ta dokazan po pričah. Vkljub temu se vidi, kako pomanjkljiv je voj. kaz. zak. in da bo treba to srednjeveško institucijo odpraviti, ki ne daja prav nobenih garancij, da pride kdo po nedolžnem do vislic. Javnost, ločitev raznih sodnijskih funkcij, obligatni zagovornik, ustmeno obravnavanje, to mora priti tudi v kaz. voj. zakon, ako nočemo, da se bo vlačil tak rep srednjeveškega terorizma še dalje v XX. stoletje.

Vojaško kazenski pravilni red datira iz l. 1768, bo torej kmalu 1 in pol stoletja star. Sodni dvor je sestavljen iz dveh poročnikov, dveh nadporočnikov, dveh stotnikov, enega štabnega poročnika in avditorja, t. j. vojaškega jurista, ki je kakor že omenjeno, preiskovalni sodnik, obtožitelj in sodnik. Štabni poročnik je predsednik in ima dva glasova. Odločuje navaдна večina. Vidi se torej na prvi pogled, da je ta postava iz časov tortur in inkvizicije.

Zaboj ukraden. — Iz spedijskega voza severne železnice na Francoskem je bil ukraden od neznanih tatov zaboj z dragocenostmi v vrednosti 300.000 frankov.

Roparski umor v Pragi. — V trafiko 60letne Frančiške Bartak v Pragi so prišli trije mladeniči, zahtevali cigarete in ubili prodajalko s kladivom v trenutku, ko se je ta obrnila, da jim da zahtevano blago. Starko so nesli v sosedno sobo, kjer so jo zavili, nato so začeli krasti, dokler jih ni prepodil delavec, ki je prišel v trafiko. 16-letnega delavca Reznicka so ulovili.

V Parizu so prišli na sled trem igralnicam, v katerih so se udajale dame prepovedanim igrar. Ustanovile so društvo z blagodejnim in človekoljubnim namenom, imele vsak teden seje in pri teh se-jah so igrale.

Mistake-clerk. — V New-Yorku ima-jo večje trgovine nastavljenca, kakoršne-ga še ne poznamo v Evropi. Ta nastavlje-nec je plačan samo zato, da je kriv vsaki nerodnosti, katero se napravi v trgovini. Kaka dama je slabó postrežena, pride se pritožiti k šefu trgovine, mala preiskava dožene, da je zakrivil nerodnost »mista-ke-clerk«, šef vpije nad njim in ga slednjič v pričo gospe spodi iz službe. Dami se je tačas že polegla jeza, srce ji je omehčalo in prav pristrčno prosi šefa naj ne odpodi uslužbenca radi nje, naj mu odpusti. Šef pokliče mladeniča zopet k sebi, pove mu, da je prosila blaga gospa zanj, mladenič jo s solzami v očeh zahvaljuje in imenuje damo svojo dobrotnico. Vsled tega do-brega dela ostane dama stalna odjemalka v trgovini, kjer je rešila eno bitje. S ča-soma se nabere polno takih dam in vsi so zadovoljni, dame, trgovec in »mistake-clerk«.

Prvi avstrijski vojaški balon. — 28. pr. m. je ob jako lepem vremenu manevri-ral prvi balon po sistemu »Parseval«, ki ga je avstrijska vojna uprava nabavila, nad Dunajem. Dal se je prav lahko ravnati. Večkrat je obkrožil, približno 150 me-trov visoko zvonik šentštefanske cerkve, potem je odhitel čez rotovž in približno deset minut spretno manevriral nad Schönbrunom pred cesarjem. Končno se je vrnil v Fischamend. Poskusi se nada-ljujejo.

Književnost.

Kapitan Marryat: Morski razbojnik. Iz angleščine prevel I. M. Zanimiva povest. Knjiga se dobiva tudi v Gabr-ščekovi knjigarni v Gorici. Cena vezani knjigi K370, broširani K 250.

Gostilničar

ima vedno več gostov

ako si nabavi orke-strijon, ki nadomestuje 12 godcev. Mnogo za-bave in smeha vzbudi gramofon. Oboje do-bite najceneje pri pod-pisanemu. Oglejte si mojo zalogo gramofo-nov, slovenskih plošč in orkestrijonov.

Šivalne stroje vseh vrst imam v veliki iz-beri v zalogi. Prodajam po najugodnejših po-gojih tudi na obroke

Ignac Šaligoj,

— urar —

Sv. Lucija ob Soči.

Založništvo Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani.

Pravkar je izšlo v najinem založništvu:

Kapitan Marryat: Morski razbojnik
Iz angleščine prevel J. M.
Marryat je najznamenitejši angleški opisovatelj mor-narskega življenja in to prevod najboljšega Marrya-tovega romana.
8°, 244 strani. Broširan K 250, vezan K 370.
Dobiva se v vseh boljših knjigarnah.

Restavracija,
stara, dobro idoča v Ljubljani,
se odda v najem
izvežbanemu gostilničarju.

Prijazne ponudbe se prosi
na „poštni predal 3“ —
Ljubljana.

Ivan Kravos
na Kornu št. 11. ~~GORICA~~ na Kornu št. 11
sedlarska delavnica

in zaloga raz-
ličnih konjskih
vpreg za lahko
ali pa težko
vožnjo; dalje
ima v zalogi
različne konj-
ske potreb-

ščine, potovalne potrebščine kakor: kov-
čage, torbice, denarnice, listnice
itd. — Izvršuje in sprejma v
popravo različne koleseljsne in

očjek.

Popravila se izvršujejo točno.

Cene zmerne.

A. vd. Berini
Gorica, Šosika ulica št. 2.
velika zaloga —
— oljkinega olja
prve vrste
najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nice
a prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron — 96, 104, 112,
120, 128 136, 144, 160, 180, 2—, 240.
za litr po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se
pušča kupcu do popolne vporabe olja; po
vporabi se spet zamenj s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga
mila in sveč.

Cene zmerne.

GORICA. GORICA.

Narodno podjetje
Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora.
Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob
za tujce od K 1-20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s te-
raso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe.
Kegljišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi
in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko
pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna
in točna.

Prva goriška družba za čiščenje podov

Gledališka ulica 8 — GORICA — Gledališka ulica 8.

Zagotavlja najdovršenejšo izvršitev čiščenja kakoršnegakoli poda.

Cene nizke.

Zaloga potrebščin za vezenje.

NA DROBNO.

NA DEBELO.

Švicarsko vezenje za perilo
Edvard Velicogna TRST, Piazza della Borsa št. 9.
v pritličju in v I. nadstropju.

Telefon št. 248.

Velika izbira raznovrstne svile, volne, platna, bombaža, svilenega in bombažastega blaga, tkanin, kanevasa in etamina za vezenje itd. itd.
Na zahtevo se pošljejo uzorci.

Iz Ljubljane v New-Jork

se vozi najcenejše s prekrasno opremljenimi ekspresnimi parobrodi, takozvanimi cesarskimi brzoparniki:

Kronprinzessin Cecilie, Kaiser Wilhelm II. — Kronprinz Wilhelm, Kaiser Wilhelm der Grosse

dalje z najnovejšimi modernimi parobrodi: Prinz Friedrich Wilhelm, König Albert, Prinzess Alice, Friedrich der Grosse, Bremen i. t. d. kateri so največji, najhitrejši in najvarnejši te družbe.

Vožnja po morju traja samo 6 do 7 dni.

Zdatne ugodnosti dovoljujejo se večjim družbam. — Podrobna pojasnila in potreben pouk dá vsakomur

Edvard Tavčar, Kolodvorske ulice št. 35. v Ljubljani
nasproti stari Tišlerjevi gostilni.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo »Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici« je z ozirom na premenjena in dne 21. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradne 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2% večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni; opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih »Soča« in »Primorac«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugi uradu v »Trgovskem domu«.

Načelstvo in nadzorstvo.

Hiša v Grahovem

na lepem prostoru,
dvonadstropna, z 8 sobami, pri-
pravna za vsako obrt
se odda v najem takoj ali pa
proda prav po ceni.

Natančen naslov pové upravništvo

„Soča“.

Največji dobiček: Mark 600.000
Naznanilo sreče.
Za dobičke jamči država

Prvo žrebanje 16. decembra.

Vabilo k udeležbi
dobitnih šans

pri denarni loteriji, za katero jamči država
Hamburg in pri kateri je

9 milijonov 841.476 Mark dobitkov.

Glavni dobički te denarne loterije so sledeči:
Največji dobiček je v srečnem slučaju 600.000 Mark
oziroma: glavni dobički po:

Mark 600.000	Mark 300.000
• 550.000	• 200.000
• 540.000	• 100.000
• 530.000	• 60.000
• 520.000	• 50.000
• 515.000	• 45.000
• 510.000	• 40.000
• 305.000	• 30.000
• 303.000	• 20.000
• 302.000	• 15.000
	• 10.000

i. t. d.

V celotnem obsegu loterije, ki je razvrstena v 7 razredov, 100.000 srečk s 48.405 dobitki v 8 premijah, tako da mora z gotovostjo zadeti približno polovica vseh srečk.

Dobitki se višajo z vsakim razredom, in sicer znaša največji dobiček I. razreda 50.000 Mark ter 7. na 600.000 M.

Cela srečka I. razreda so sledeče:

Cela srečka	Pol srečke	Četrť srečke
M. 6 ali K 7	M 3 ali 3-50 K	M 1-50 ali 1-75 K

Vloge za ostale razrede, kakor tudi natančno določilo dobitkov je razvidno iz uradnih, z državnim grbom opremljenih srečkovnih listin, katere razpošiljam na zahtevo zastoj in poštnine prost.

Vsak vdeleženec loterije dobi takoj po dovršenem srečkanju uradno listino, ne da bi jo moral še-le zahtevati.

Dobitki se izplačajo takoj.

Oglasi se je torej v svrhu naročil predstojnega srečkanja takoj, ali pa vsaj do

16. decembra

na naslov:

Samuel Heckscher senr.,

Bankgeschäft v HAMBURGU 36.

Izrežite!

Naročilnica za g. Samuel Heckscher-ja, senr.,
Bankgeschäft, Hamburg 36.

Pošljite mi { celo srečko za M 6 — (K 7 —)
pol „ „ „ 3 — (K 3.50)
četrť „ „ „ 1-50 (K 1-75)

Moj naslov

Denar pošiljam v pismu po nakaznici pošljite po povzetju kar ne velja predrstajte!

Zakaj si, France, dans vesel?
Si morda terno ti zadel?
Si-li poljub dobil od nje?
Povabli so na zajca te?
Aha! Že vem! Kaj ne, zato,
ker nosiš prvič dans „OHO“.

“OHO”

J. Medved, Gorica

Tekališče, Josipa Verdi št. 32.

udlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvrhuje naročila vsakovrstnega tudi najfinjšega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogo-brojna naročila ter obljublja solidno posrežbo

po jako zmernih cenah.

Gospodom gostilničarjem in drugim se uljudno naznanja, da je izšel nov slovenski cenik gramofonov in plošč, dvokoles, šivalnih strojev itd. s čudovito nizkimi cenami pri

Batjel-u

Gorica
Stolna ulica 3-4.

Tam je velika zaloga vsakovrstnih gramofonov od K 15 — K 1000 kakor tudi različnih dvokoles, šivalnih strojev. — Zastopnik kmetijskih strojev, orkestrijonov itd., mehanična delavnica. — Prodaja tudi na mesečne obroke. — Ceniki franko.

Dr. Ruggero Kürner,

kirurški zdravnik, biški asistent na c. kr. kliniki genealogije in ostrike v Gradcu.

Specialist za ženske bolezni.

Ordinira od 10.—11. predpoldne in od 3.—4. popoldne.

Tekališče Frana Josipa šte. 6.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sreči Batelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupevališče stroberškoga in drobnega blaga ter tkanin, preje in alij.

POTREBŠČINE

za pisarice, kadilce in popolnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in šiviljaje.

Svetinjske. — Ročni venci. — Mašne knjigice.

Mišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Samena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Založili smo posebne vrste blazinice za šampilke

znamka „IDEAL“

na kar opozarjamo slav. županstva, urade, trgovce itd. — Blazinica „Ideal“ se odlikuje posebno v tem, da se odliki koj posuši, prav nič ne zamaže in da se ga ne more izbrisati.

Pred uporabo te blazinice naj se očisti šampilko s špiritom ali pa z mlačno žajfnico. — Blazinica bodi vedno zaprta, da se ne zapraši in ne izsuši. Za to blazinico je uporabljati izključno le barvilo »Ideal«, katero imamo tudi v zalogi.

Blazinice pošljemo na željo tudi na poskušnjo. Cena z barvilom vred K 2-60. Sprejemajo se tudi naročila na šampilke.

Knjigarna A. Gabršček — Gorica.